

Europejska Konferencja dla Rodziców

**Czynniki odgrywające kluczową rolę
w troszczeniu się
o dzieci i młodzież
według Bożej ekonomii**

Plany poselstw

25-27 Czerwca 2021 r.

PODZIĘKOWANIA

Autorzy pragną wyrazić wdzięczność posłudze Watchmana Nee i Witnessa Lee, która umożliwiła przygotowanie tego materiału. Zagłębiamy się w prawdy, które ci dwaj słudzy Pańscy odkryli w Słowie Bożym. Wyrażamy też wdzięczność Living Stream Ministry, za udzielenie nam pozwolenia na wykorzystanie cytatów do niniejszych planów poselstw dla rodziców, młodzieży i dzieci w odzyskiwaniu Pańskim.

Cytaty z Nowego Testamentu pochodzą z *Nowego Testamentu w Przekładzie Odzyskiwania*, Living Stream Ministry, Anaheim 2017. Cytaty ze Starego Testamentu opierają się na następujących źródłach: *Biblia Tysiąclecia*, wyd. V, Pallotinum, Poznań – Warszawa 1999, *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. Biblia Warszawska), BiZTB, Warszawa 1991 oraz *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. Biblia Gdańska z 1632 r.), BiZTB, Warszawa 1986). W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Starego Testamentu korzystano z przekładu angielskiego: *Holy Bible Recovery Version*, Living Stream Ministry, Anaheim 1999, konsultując tłumaczenie wersetów z tekstem hebrajskim interlinearnym (*Hebrajsko-polski Stary Testament – Pięcioksiąg. Przekład interlinearny z kodami gramatycznymi, transliteracją oraz indeksem rdzeni*, Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Warszawa 2017, *Hebrajsko-polski Stary Testament – Prorocy. Przekład interlinearny z kodami gramatycznymi, transliteracją i indeksem słów hebrajskich*, Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Warszawa 2008 oraz *Hebrajsko-polski Stary Testament – Pisma. Przekład interlinearny z kodami gramatycznymi, transliteracją i indeksem słów hebrajskich i aramejskich*, Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Warszawa 2014).

Wszystkie „fragmenty książek posługi” zostały zaczerpnięte z książek Watchmana Nee i Witnessa Lee, opublikowanych przez Living Stream Ministry, Anaheim, Kalifornia, za zgodą wydawcy. Wszelkie prawa zastrzeżone.

**CZYNNIKI ODGRYWAJĄCE KLUCZOWĄ ROLE
W TROSZCZENIU SIĘ O DZIECI I MŁODZIEŻ
WEDŁUG BOŻEJ EKONOMII**

Poselstwo pierwsze

**Mieć wizję Bożej ekonomii i uświadamiać sobie, że jesteśmy Bóg-ludźmi po to,
by prowadzić życie Boga-człowieka**

Wersety biblijne: 1 Tm 1:3–4; Ef 3:9; J 14:19a; Ga 2:20.

I. Mieć wizję Bożej ekonomii — 1 Tm 1:3–4; Ef 1:10; 3:9:

- A. Boska i wieczna ekonomia ustępuje jedynie samemu Bogu.
- B. Definicje Bożej ekonomii:
 - 1. Ekonomia to sposób wykonania czegoś.
 - 2. Boża ekonomia to Boży plan udzielania się Jego wybranemu, przeznaczonemu do synostwa i odkupionemu ludowi jako jego życie, zaopatrzenie w życie i wszystko — 2 Kor 13:13.
 - 3. Boża ekonomia polega na tym, że Bóg staje się człowiekiem, żeby ten stał się Bogiem w życiu i w naturze (lecz nie w Bóstwie), by doprowadzić do powstania organicznego Ciała Chrystusa, które znajdzie swe zwieńczenie w Nowej Jerozolimie — Ef 3:9; 4:16; Obj 21:2.
- C. Boża nowotestamentowa ekonomia umożliwia przetworzonemu Trójjedynemu Bogu wbudowanie się w nas i stanie się naszym życiem oraz naszą istotą — Ef 3:17a; Ga 4:19.
- D. Bóg w swojej ekonomii zamierzył, że Jego lud będzie radował się Nim jako przetworzonym i zwieńczonym Trójjedynym Bogiem i stanie się z Nim jedno — 1 Kor 6:17.
- E. Boża ekonomia wymaga od nas współpracy, a współpracować z Bogiem znaczy być związanym razem z Chrystusem i prowadzić z Nim jedno życie codzienne za pomocą jednego życia — J14:19a; 6:57.
- F. Zamiast zawłaszczać sobie Boga przez modlitwę o dobrobyt, zdrowie czy rodzinę, bez brania pod uwagę Bożej ekonomii, powinniśmy się modlić, żyć i być według Bożego serca i dla Bożej ekonomii — Ef 1:9–11.
- G. Gdy pośród Bożego ludu realizuje się Bożą ekonomię, jest on ubłogosławiony:
 - 1. Nasze dobro, dobrobyt, jest powiązane z realizacją Bożej ekonomii, my zaś nie powinniśmy szukać dobrobytu poza jej obrębem — Mt 6:33.
 - 2. Nie powinniśmy oczekiwać, że zapewnimy sobie dobrobyt; powinniśmy za to oczekiwać, że Pan uczyni przez nas tyle, ile będzie mógł, żeby zrealizować swoją ekonomię.
 - 3. Dzisiaj Pan błogosławi nas ze wszech miar ze względu na wypełnienie swojej ekonomii i zbudowanie Ciała Chrystusa — Ef 4:16.

II. Uświadamiać sobie, że jesteśmy Bóg-ludźmi po to, by prowadzić życie Boga-człowieka — J 1:12–13; 1 J 3:2:

- A. Uświadamiać sobie, że jesteśmy Bóg-ludźmi:
 - 1. Jeżeli będziemy wiedzieli kim jesteśmy i zdawali sobie z tego sprawę, radykalnie nas to odmieni — 2 Kor 5:17.

EUROPEJSKA KONFERENCJA DLA RODZICÓW

2. Jako odrodzone dzieci Boże jesteśmy Bogiem w życiu i w naturze i należymy do tego samego rodzaju co Bóg oraz posiadamy Jego „geny”. — J 1:12–13; 3:3, 5–6; 1 J 3:9.
 3. Jeśli jako dzieci Boże zdamy sobie sprawę z tego, że jesteśmy Bogiem w życiu i w naturze, dokona się w nas radykalna zmiana; atmosfera i wszystko, co się z nami wiąże, również ulegnie zmianie — J 1:12–13; 1 J 3:2.
 4. Jeśli wszyscy obecni chrześcijanie zdaliby sobie sprawę z tego, że są Bogiem w życiu i naturze, cały świat uległby zmianie.
 5. Kiedy myślimy o sobie, że jesteśmy Bóg-ludźmi, takie myślenie, takie zdanie sobie z tego sprawy zmienia nas gruntownie w codziennym życiu.
- B. Prowadzić życie Boga-człowieka:
1. Musimy uczyć się tego, jak prowadzić życie Boga-człowieka w każdym szczególe swego życia codziennego — Flp 1:20–21a.
 2. „Czy żyjemy Chrystusa w domu z naszym mężem, żoną lub dziećmi? Potrzebujemy prawdziwego ożywienia, w którym będziemy Bóg-ludźmi, prowadzącymi życie ciągłego zapierania się siebie i pozostawiania w ukrzyżowaniu, aby żyć Chrystusa dla wyrazu Boga” (*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, s. 77).
 3. „Musimy postępować we wszystkim według ducha (Rz 8:4). Musimy przyjąć ostrzeżenie i zwracać baczną uwagę na to, że cokolwiek mówimy, robimy lub wyrażamy, nasza postawa, duch i zamiary muszą być oczyszczone przez życiodajnego, złożonego, wszechzawierającego Ducha.” (s. 49).

**CZYNNIKI ODGRYWAJĄCE KLUCZOWĄ ROLE
W TROSCZENIU SIĘ O DZIECI I MŁODZIEŻ
WEDŁUG BOŻEJ EKONOMII**

Poselstwo drugie

Zasady i nakazy dotyczące prowadzenia właściwego ludzkiego życia

Wersety biblijne: Prz 1:7; 3:5-6; 30:5-6; 14:12; 16:25.

I. Zasady dotyczące prowadzenia właściwego ludzkiego życia:

- A. Pierwszą zasadą dotyczącą prowadzenia właściwego ludzkiego życia jest otaczanie Boga czią:
1. Otaczać Boga czią to mieć wzgląd na Niego i poważać Go we wszystkim, a przy tym pamiętać, że to On nas stworzył.
 2. Otaczać Boga czią to bać się Go:
 - a. Bojaźń Jahwe to początek poznania — Prz 1:7; 9:10; 15:33a.
 - b. Bojaźń Jahe to źródło życia — 14:26-27.
 3. Otaczać Boga czią to pokładać w Nim zaufanie — 3:5-8.
 4. Otaczać Boga czią znaczy okazywać Mu szacunek — w. 9-10.
 5. Każde Boże słowo jest wypróbowane — 30:5-6:
 - a. Nie powinniśmy dodawać do Jego słów, żeby On nas nie zganił, a my byśmy nie okazali się kłamcami.
 - b. Nie wolno nam zmieniać Jego słów przez dodawanie do nich czegoś według naszego punktu widzenia.
 6. Serce człowieka opracowuje swe plany, ale Jahwe kieruje jego krokami — 16:1, 9.
 7. Kroki człowieka są z Pana — 20:24.
 8. Jahwe odważa serca — 21:2.
- B. Drugą zasadą dotyczącą prowadzenia właściwego ludzkiego życia jest potrzeba mądrości:
1. Kto znajduje mądrość, jest błogosławiony — 3:13-18; 8:11.
 2. Nie powinniśmy pozwalać mądrości schodzić nam z oczu, ale strzec prawdziwej mądrości i dyskrecji — 3:21-22.
- C. Trzecią zasadą dotyczącą prowadzenia właściwego ludzkiego jest szanowanie rodziców:
1. Powinniśmy słuchać poleceń swego ojca i nie odtrącać nauk swojej matki — 1:8-9.
 2. Powinniśmy przyjmować słowa ojca i cenić sobie jego nakazy w nas — 2:1-6.
 3. Nie powinniśmy zapominać poleceń ojcowskich i niech nasze serce zachowuje jego przykazania — 3:1-5, 11-12, 21-22.
 4. Mądry syn sprawia ojcu radość, lecz syn głupi jest zmartwieniem dla matki — 10:1.
- D. Aby prowadzić właściwe ludzkie życie, musimy poważać małżeństwo:
1. Co do poważania małżeństwa, wierność człowieka jest podstawą — 5:5-19.
 2. Cnoty kobiety są budowaniem — 11:16a; 12:4a; 14:1a; 31:10-31.

II. Nakazy dotyczące prowadzenia właściwego ludzkiego życia:

- A. Pracowitość w przeciwieństwie do lenistwa — 10:4-5; 12:24, 27; 18:9; 19:15, 24.
B. Pokora w przeciwieństwie do dumy — 10:19; 13:3; 14:23; 17:27a.

- C. Dawanie jałmużny w przeciwieństwie do skąpstwa — 11:24–26.
- D. Ostrożność w języku w przeciwieństwie do wielosłownia — 10:19; 13:3; 14:23; 17:27a.
- E. Prawdziwość w przeciwieństwie do kłamstwa — 12:19, 22; 14:4.
- F. Hamowanie gniewu w przeciwieństwie do porywczowości — 12:16; 14:29; 15:18; 16:32; 17:27b; 19:11, 19.
- G. Ścieżki życia w przeciwieństwie do dróg śmierci — 14:12; 16:25.

III. Posługiwać się Księgą Przysłów do kształtowania naszego nowego człowieka:

- A. „Musimy odrzucić pielęgnowanie własnego „ja” i potępić kształtowanie naturalnego człowieka” (*Life–study of Proverbs*, s. 29).
- B. „My, wierzący w Chrystusa, jesteście już nie starym, a nowym człowiekiem. Jednak bez względu na to, jak nowi możemy być, nadal posiadamy swe człowieczeństwo. [...] Ponieważ wciąż je mamy, potrzebujemy właściwych duchowych przysłów, nie żeby kształtować swego starego człowieka, ale odrodzonego nowego człowieka” (s. 41–42).
- C. „Wszyscy potrzebujemy Księgi Przysłów do kształtowania swego nowego człowieka. Każdy z nas musimy przychodzić do tej księgi jako nowy człowiek, ćwicząc ducha wraz z Duchem, żeby mieć kontakt ze słowem. Wówczas słowa z tej księgi staną się dla nas duchem i życiem, nie żeby kształtować naszego naturalnego człowieka, ale odrodzonego, nowego człowieka” (s. 43).
- D. „Żeby właściwie posługiwać się Księgą Przysłów, musimy poznać Bożą ekonomię. Polega ona na tym, że Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i w naturze, lecz nie w Bóstwie. Służy to temu, by powstał organizm Trójjedynego Boga, Ciało Chrystusa, które uzyska zwieńczenie w Nowej Jerozolimie” (s. 54).
- E. „Możemy teraz zobaczyć, jakie miejsce zajmuje Księga Przysłów w Bożej ekonomii. W świetle tej ekonomii przysłowia nie powinny być używane do kształtowania starego człowieka. Znaczące przysłowia, będące niczym perły, i te pomniejsze, niczym perełki, nie są po to, byśmy kształtowali własne „ja” i swego naturalnego człowieka. Przeciwnie, służą one kształtowaniu nowego człowieka. Taki właśnie jest ich cel. Prowadząc w dalszym ciągu życie w ciele, potrzebujemy Księgi Przysłów, z której będziemy czerpali pouczenia, jak właściwie żyć pod wieloma względami, by kształtować nowego człowieka” (s. 59).

**CZYNNIKI ODGRYWAJĄCE KLUCZOWĄ ROLE
W TROSZCZENIU SIĘ O DZIECI I MŁODZIEŻ
WEDŁUG BOŻEJ EKONOMII**

Poselstwo trzecie

Życ w rzeczywistości i praktyczności królestwa niebios

Wersety biblijne: Mt 5:3, 7–8, 10, 20; 16:18–19.

I. Życ w rzeczywistości królestwa niebios:

- A. W Pańskim odzyskiwaniu nie dbamy o rzeczy zewnętrzne; obchodzi nas raczej wewnętrzna rzeczywistość — Mt 15:1–17:
 - 1. Boża ekonomia to nie kwestia zewnętrznych rzeczy; to kwestia Chrystusa, który wchodzi do naszego wnętrza — 2 Tm 4:22; Ef 3:17a.
 - 2. Pana obchodzi wewnętrzna rzeczywistość, a nie zewnętrzny wygląd — 1 Sm 16:7.
- B. Rzeczywistością królestwa jest sam Chrystus — Łk 17:20–21:
 - 1. Chrystus, który wchodzi do naszego ducha, jest Królem wraz z królestwem.
 - 2. Ponieważ królestwo znajduje się w nas, zamieszkujący w nas Król nas poskramia, sprawuje nad nami kontrolę i nami włada.
- C. Życ w rzeczywistości królestwa to żyć, poddani niebiańskim rządóm — Rz 14:17:
 - 1. Królestwo niebios jest wszczepione do naszego ducha.
 - 2. Coś niewidzialnego sprawuje nad nami wewnętrzną kontrolę, a my żyjemy poddani tej kontroli; oto królestwo.
- D. Jeśli mamy przebywać w rzeczywistości królestwa, musimy być ubodzy w duchu — Mt 5:3:
 - 1. Być ubogim w duchu to być pustym w duchu.
 - 2. Kiedy jesteśmy ubodzy w duchu, w sercu pozbawieni jesteśmy dumy.
- E. Jeśli mamy przebywać w rzeczywistości królestwa, musimy być czystego serca — w. 8:
 - 1. W stosunku do Boga musimy być czystego serca i nie szukać niczego poza Nim.
 - 2. Być czystego serca to mieć nierozdwojony zamiar, pojedynczy cel: wypełnienie Bożej woli ze względu na Jego chwałę.
- F. Jeść Chrystusa, nasze zaopatrzenie, to sposób na to, żeby być ludem królestwa, który żyje w rzeczywistości tego królestwa — 15:26–27; 37a:
 - 1. Musimy przyjmować w siebie Chrystusa dzięki spożywaniu Go.
 - 2. Chrystus, odżywczy pokarm, jest najlepszym oczyszczającym pierwiastkiem:
 - a. Kiedy Chrystus wchodzi w nas jako pokarm, nie tylko nas karmi, lecz także oczyszcza wewnątrz.
 - b. Dopóki radujemy się Panem, który jest naszym pokarmem, dopóty oczyszczamy się wewnątrz.
- G. Jeśli chcemy żyć w rzeczywistości królestwa niebios, musimy uczyć się żyć za sprawą ukrytego życia naszego Ojca — 6:1–18:
 - 1. Życie Ojca to życie radowania się, odpoczynku, pociechy i zaspokojenia.
 - 2. W Bożym życiu nie ma trosk; dlatego też jako dzieci Boże mamy życie — boskie życie — które nie wie, czym są troski — w. 25–34.
 - 3. Jeśli żyjemy za sprawą najwyższego życia, będziemy odznaczać się najwyższą moralnością, która jest wyrazem najwyższego życia — 5:20.

- H. Cokolwiek lud królestwa czyni, stanowi to wyraz jego natury — w. 48:
1. Jego czyny, zachowanie, mowa i zewnętrzne uczynki stanowią wyraz jego boskiego życia i boskiej natury.
 2. To, co w nich się znajduje, przejawia się w ich zewnętrznym zachowaniu — w. 13–16.
 3. Nasz Ojciec jest Bogiem pokoju razem z życiem i naturą pełnymi pokoju, a my, narodzeni z Niego, powinniśmy zachowywać się w Jego życiu i według Jego natury — w. 9.
- I. Rzeczywistość królestwa zależna jest przede wszystkim od sprawiedliwości — w. 6, 10, 20:
1. Sprawiedliwość związana jest z tym, czym jesteśmy wewnątrz siebie.
 2. Sprawiedliwość to wpływ naszej wewnętrznej istoty, wyraz tego, czym jesteśmy wewnątrz siebie.
 3. Subiektywna sprawiedliwość to zamieszkujący w nas Chrystus, który przejawia z nas swoje życie jako naszą sprawiedliwość — 22:11–12; 13:43.
- J. Lud królestwa czyni wolę Ojca — 7:21:
1. Lud królestwa nie jest nakierowany na nic innego, a jedynie na czynienie woli Ojca.
 2. Aby czynić wolę Ojca, musimy iść ściętnoną drogą, drogą pełną ograniczeń i restrykcji — w. 13–14.
- K. Podstawowe podejście do rzeczywistości królestwa jest takie, że powinniśmy być w sprawiedliwy sposób surowi wobec siebie, w miłosierny sposób życzliwi wobec innych oraz w skryty sposób czysti w stosunku do Boga — 5:10, 7–8.

II. Życie w praktyczności królestwa niebios:

- A. Praktycznością królestwa niebios jest obecne życie kościoła — 16:18–19; 18:17.
- B. Niebiańskie rządy sprawowane nad ludem królestwa wymagają tego, by troszczyli się oni o innych — 7:1–12; 18:10–14:
1. W 7:1–12 Pan chciał zachęcić nas do tego, byśmy zapominali o sobie, a troszczyli się o innych.
 2. Zasada postępowania ludu królestwa z innymi polega na okazywaniu troski innym; cokolwiek robimy, musimy myśleć o innych.
 3. Nie powinniśmy działać zaledwie według własnego odczucia, lecz także troszczyć się o drugą osobę.
- C. Musimy uporać się ze swoimi naturalnymi uczuciami i nie kochać swoich krewnych bardziej niż Pana — 10:34–29.
- D. Musimy uczyć się zajmowania się zewnętrznymi sprawami w sposób wewnętrzny — 15:21–28; 17:14–21.
- E. Jeśli w życiu kościoła mamy być powiązani z innymi we właściwy sposób, trzeba się uporać z dumą, która nas rozpiera — 18:1–3.
- F. Życie w praktyczności królestwa wymaga od nas, byśmy uporali się ze złością, a zwłaszcza ze złością wynikającą z usposobienia — 5:21–22.
- G. Musimy wybaczać innym z serca — 18:21–35.
- H. Musimy zobaczyć różnicę, jaka istnieje między rządzeniem a kontrolą — 20:20–28.
- I. Musimy być w pogotowiu i nie pozwolić na pojawienie się żadnego zakwasu — 13:33; 16:6, 11–12.
- J. W życiu kościoła musimy doświadczać uzdrowienia, które pochodzi z cnoty ludzkiego życia Pana — 14:34–36:
1. Uzdrawienie w ten sposób oznacza, że zmienia się czyjś skalany charakter.

EUROPEJSKA KONFERENCJA DLA RODZICÓW

2. Lud kościoła musi wyrażać swoim życiem wywyższone człowieczeństwo Jezusa, żeby osiąść cnotę, która może uzdrowić innych z naszego otoczenia:
 - a. Jeśli mamy właściwe życie kościoła i żyjemy Chrystusem, będziemy wyrażać swoim życiem Jego wywyższone człowieczeństwo.
 - b. W takim życiu obecna będzie cnota wraz z mocą do uzdrawiania tych, którzy są wokół nas.
- K. Lud królestwa potrzebuje zbudowania — 16:18; 5:13–14:
 1. To jako zbiorowa całość lud królestwa jest solą i światłem — w. 13–14a.
 2. Pańskie słowa o mieście na górze były skierowane nie do jednostek, ale do zbiorowego ludu, zbudowanego razem na wysokim poziomie — w. 14b:
 - a. Światło to zbiorowe miasto zbudowane jako jedna całość i oświetlające okoliczną ludność.
 - b. Jeśli mamy być świecącym miastem usytuowanym na górze, musimy zachowywać jedność Ducha i pozostawać jedną całością, zbiorowym Ciałem — Ef 4:3–4.
 - c. Im więcej zostajemy zbudowani, tym bardziej będziemy miastem, które świeci na tych, którzy są wokół nas.

**CZYNNIKI ODGRYWAJĄCE KLUCZOWĄ ROLE
W TROSZCZENIU SIĘ O DZIECI I MŁODZIEŻ
WEDŁUG BOŻEJ EKONOMII**

Poselstwo czwarte

Rozwijać boskie poczucie wartości

Wersety biblijne: Mt 6:32–33; 16:26; Heb. 11:24–26; Flp 3:7–8.

- I. Musimy pomóc młodym osobom w zmianie ich pojęcia wartości i rozwijać boskie poczucie wartości — Łk 16:15b.**
- II. Jeśli będziemy oddzielać to, co wartościowe, od tego, co bezwartościowe, będziemy jak Pańskie usta — Jr 15:19.**
- III. Biblia ma wiele do powiedzenia o zmianie pojęcia wartości:**
 - A. „Kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się kamieniem narożnym” — Ps 118:22:
 1. „On jest tym kamieniem, który przez was, budowniczych, uznany został za nic, który stał się kamieniem narożnym” — Dz 4:11.
 2. „Podchodząc do Niego, żywego kamienia, odrzuconego wprowadzie przez ludzi, ale u Boga wybranego i drogocennego” — 1 P 2:4.
 3. „Dla was więc, którzy wierzycie, jest drogocенność” — w. 7a.
 - B. „Ponownie, królestwo niebios podobne jest do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją” — Mt 13:45–46.
 - C. „Bo słowo o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, ale dla nas, którzy jesteście zbawiani, jest mocą Boga” — 1 Kor 1:18.
 - D. „Królestwo niebios podobne jest do skarbu ukrytego w polu, który pewien człowiek znalazł i ukrył ponownie; i z radości idzie, i sprzedaje wszystko, co ma, i kupuje to pole” — Mt 13:44.
 - E. „Bo tego wszystkiego z niepokojem szukają poganie. Wasz niebiański Ojciec wie bowiem, że tego wszystkiego potrzebujecie. Ale szukajcie najpierw Jego królestwa i Jego sprawiedliwości, a wszystko to będzie wam dodane” — 6:32–33.
 - F. „Ten, kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godny; i ten, kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godny; i kto nie bierze swojego krzyża i nie idzie za Mną, nie jest Mnie godny” — 10:37–38.
 - G. „Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat zyska, a zaprzepaści swoje życie duszowe? Albo cóż da człowiek w zamian za swoje życie duszowe?” — 16:26.
 - H. „Wiecie, że władcy pogan panują nad nimi, a wielcy dają im odczuć swoją władzę. Nie tak będzie między wami; ale kto by chciał się stać między wami wielki, będzie waszym sługą, a kto by chciał być między wami pierwszy, będzie waszym niewolnikiem” — 20:25–27.
 - I. „Przez wiarę Mojżesz, kiedy dorósł, odmówił, by go zwano synem córki faraona, wybierając raczej znoszenie złego traktowania wraz z ludem Boga niż zaznawanie tymczasowej rozkoszy grzechu, uznając urąganie *znoszone przez Chrystusa* za większe bogactwo niż skarby Egiptu; odwracał bowiem wzrok ku nagrodzie” — Hbr 11:24–26.

EUROPEJSKA KONFERENCJA DLA RODZICÓW

- J. „Lecz rzeczy, które były dla mnie zyskiem, te ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. Ale więcej, także wszystko uznaję za stratę ze względu na znakomitość poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana, ze względu na którego zniosłem stratę wszystkiego i uznaję *to* za śmieci, żeby zyskać Chrystusa” — Flp 3:7–8.
- K. „Niech waszym przyozdobieniem nie będzie zewnętrzne zaplatanie włosów i nakładanie złota czy ubieranie się w szaty, lecz ukryty człowiek serca w niepodlegającej zepsuciu *ozdobie* potulnego i cichego ducha, który jest bardzo kosztowny w oczach Boga” — 1 P 3:3–4.
- L. „Więcej warte jest nabycie mądrości niż złota, a cenniejsze jest nabycie rozumu niż srebra” — Prz 16:16.
- M. „Prawo z ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra” — Ps 119:72.
- N. „Dlatego umiłowalem twoje przykazania nad złoto, nad szczere złoto” — w. 127.
- O. „Ceniłem słowa jego ust bardziej niż mój własny *pokarm*” — Hi 23:12b.
- P. „Jeśli się nawrócisz do Wszechmocnego, zostaniesz odbudowany i oddalisz nieprawość od swego namiotu. Wtedy zgromadzisz złota jak prochu, a *złota* z Ofiru jak kamienia z potoku. Wszechmocny będzie twoim złotem, srebrem i twoją siłą. Wtedy będziesz się rozkoszować we Wszechmocnym i podniesiesz do Boga swoje oblicze. Będziesz się modlił do niego, a on cię wysłucha, a ty wypełnisz swoje śluby. Cokolwiek postanowisz, to ci się spełni, a na twoich drogach rozbłyśnie światłość” — 22:23–28.

**CZYNNIKI ODGRYWAJĄCE KLUCZOWĄ ROLE
W TROSZCZENIU SIĘ O DZIECI I MŁODZIEŻ
WEDŁUG BOŻEJ EKONOMII**

Poselstwo piąte

**Siać ku Duchowi,
oczekiwać Pańskiego błogosławieństwa
i prowadzić życie nieustannego poświęcenia**

Wersety biblijne: Ga 6:7–9; Rz 12:2; 14:7–8; 2 Kor 5:14–15; Mt 14:19–21.

I. Siać ku Duchowi — Ga 6:7–8:

- A. Siać to wypuścić coś, co będzie rosło i na koniec zostanie zżęte.
- B. Zawsze zbieramy to, co siejemy:
 - 1. Jeśli siejemy ku upadłemu ciału, żąć będziemy zepsucie tego ciała — w. 8a.
 - 2. Jeśli siejemy ku Duchowi, żąć będziemy życie wieczne Ducha — w. 8b.
 - 3. Wyodrębnia się dwa rodzaje siania i dwa rodzaje żniwa; nie ma neutralności ani trzeciego rodzaju żniwa.
 - 4. W zasadzie wszystko, co mówimy lub robimy, stanowi nasienie zasiane albo ku upadłemu ciału, albo ku Duchowi.
- C. Życie chrześcijańskie to życie siania:
 - 1. Wszystko, co robimy, jest swego rodzaju sianiem albo ku upadłemu ciału, albo ku Duchowi.
 - 2. Gdziekolwiek będziemy i cokolwiek będziemy robili, będziemy siali nasiona.
- D. Wszystko, co mówimy swoim dzieciom i razem z nimi robimy, stanowi nasienie, które w nich się zasiewa.
- E. W życiu kościoła nieustannie siejemy małe nasiona.
- F. Baczyć podczas siania to czuwać w odniesieniu do naszego życia codziennego.

II. Oczekiwać Pańskiego błogosławieństwa — Mt 14:19–21:

- A. Wszyscy musimy dojść do takiego momentu, kiedy uświadomimy sobie, że wszystko zależy od Pańskiego błogosławieństwa, i będziemy szukać u Niego tego błogosławieństwa.
- B. Służąc Panu, powinniśmy wierzyć w Pańskie błogosławieństwo i go oczekiwać.
- C. Podleganie Pańskiemu błogosławieństwu oznacza, że w naszej służbie Pan daje nam nieoczekiwane rezultaty, które nie są proporcjonalne do przyczyny i przerastają nasze oczekiwania.
- D. Musimy się uczyć żyć w taki sposób, który nie powstrzymuje Pańskiego błogosławieństwa.
- E. Przyszłość naszej służby zależy nie od tego, czy mamy rację, ale od Pańskiego błogosławieństwa.
- F. Cokolwiek przynosimy do Pana, musi ulec skruszeniu, żeby stało się błogosławieństwem dla innych — Mt 14:19:
 - 1. „Pan złamie wszystko, co Mu poświęcono. Oznacza to, że po poświęceniu Mu siebie, On nas skruszy” (*Life-study of Matthew*, s. 518).
 - 2. „Kimkolwiek jesteśmy i cokolwiek mamy, musimy ofiarować Panu. Jeśli tak uczynimy, w Jego ręku nic nie zostanie w całości. Raczej ulegnie skruszeniu. Pan skruszy wszystko, cokolwiek znajdzie się w Jego rękach. Jeśli nie ulegniemy skruszeniu, nasze poświęcenie będzie pozbawione

znaczenia, nie będzie skuteczne. Nasze poświęcenie działa jedynie dzięki skruszeniu nas przez Pana” (s. 519).

3. „Nie ulega wątpliwości, że w tym kraju Pańskie odzyskiwanie cieszy się wielkim błogosławieństwem. Mimo wszystko musimy zdać sobie sprawę z tego, że część drogich świętych złożyła siebie Panu w ofierze. W Pańskim ręku wszyscy oni ulegli skruszeniu i te pokruszone kawałki wniosły błogosławieństwo” (s. 519).

III. Prowadzić życie nieustannego poświęcenia — Rz 12:2:

- A. Definicja poświęcenia: wyrażenie zgody na Boże działanie w nas i na nas, użycie nas przez Niego i kierowanie przez Niego naszymi drogami.
- B. Aspekty poświęcenia:
 1. Podstawa poświęcenia — nabycie przez Boga — 1 Kor 6:19–20; Rz 14:8.
 2. Motyw poświęcenia — Boża miłość — 2 Kor 5:14–15; Rz 12:1.
 3. Znaczenie poświęcenia — być ofiarą — Rz 12:1; Lb 28:2–3.
 4. Cel poświęcenia — być użytym przez Boga i pracować dla Niego — Ef 2:10.
 5. Wynik poświęcenia — porzucenie przyszłości — Kpł 1:9.
- C. Moc do poświęcenia siebie przychodzi dzięki ukazaniu się Boga i Jego objawieniu — Rdz 12:7; Dz 9:6.
- D. Doświadczenie poświęcenia — Mt 7:13–14:
 1. Przełom w poświęceniu.
 2. Proces poświęcenia.
 3. Absolutność poświęcenia.
 4. Radość poświęcenia — Ps 43:4a; 40:9a.
 5. Odpoczynek poświęcenia — Mt 11:29–30.